

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.



Előfizetési díj:

Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr.,
negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer,
VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek,
úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom-
dájának” czimzandók.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:

BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető
minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-
hivatalhoz intézendő.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr.,
többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár-
leengedés adatik.

Bélyegdíj minden beigtatásért 30 kr.

Járdáink.

Valamely város avagy község lakossága műveltségének nincs biztosabb küljele, mint az, hogy mennyire érzi szükségét a könnyű s kényelmesebb személyközlekedésnek, azaz, hogy mennyi gondot fordít az útcák kiépítésére. A kereskedő és iparos városok hangyaszorgalommal építik utcáikat s a kedvezőbb geographiai fekvéssel bírók iparkodnak azokat kövezni, csatornázni, de még azok is, melyeknek kedvezőtlen geographiai fekvésüknél fogva az útcák anyaga csak nagy nehezen hozzáférhető, tesznek annyit, hogy a személyközlekedés szélesen épített és jó karban tartott járdák által felszabadíttatik minden nagyobb akadálytól. Nálunk, ha jól tudjuk, a járdaépítés kezdeményezése azon időszakra esik, midőn önkormányzati jogaink az absolut kormány által félre tolattak s így már jó ideje annak, hogy az első lépés megtörtént a járdák kiépítésére. Azt hinnők, hogy ha az absolut kormány közegei már felismerték, hogy a város tisztaságának eszközöbe vételére, de különösen a személyközlekedés könnyűvé és kényelmesebbé való tételére a járdák mellőzhetlenek: akkor önkormányzati jogaink visszanyerése után csak megtettük a kívánatos haladást e téren! De ha mai nap járdáinkat figyelembe vesszük, bizon elmondhatjuk, hogy azok épen nem felelnek meg, még a szerényebb igényeknek sem. Még a belvárosban is — pedig a járdaépítés kötelesség — itt-ott teljesen hiányzanak a járdák, jó nagy része pedig elhanyagolt, rossz.

Igaz ugyan, hogy a közszellem a közérdek szolgálata az egyéni érdek félretétele mellett nem erős oldala városi lakosságunk egyik osztályának sem, de talán sehol sem tűnik ki a közérdek szolgálata iránti közöny, mondhatni lelkiismeretesség hiánya annyira, mint a járdaépítésben. A háztulajdonos, ki semmiesetre sem a hatóság, hanem inkább a közönség pressiója folytán határozza el magát házvonalaiban a járda kiépítésére, nem egy esetben nemesak hogy új és alkalmas téglából nem építteti ki, hanem a kötelezett szélességből is elvon fél avagy egész lábat is. A rossz, már elkopott és elhorzsolts téglából való kiépítése a járdának pedig mindenestre a közönség érdekeinek kijátszása, mert az mihamarabb megrongálódik s azután várhatja rendszeren több évnek csendes lefolyását, míg újra toldozást, foltozást nyer megint elhasznált kopott régi téglából. Ily körülmények között jó könnyű és kellemesebb személyi közlekedést biztosító járdákról szó sem lehet.

Mi nem kívánunk lehetetlent s nem akarjuk rögtön Anglia városainak utcáit Kecskemétre varázsolni, mert hát hogy férne az össze a mi „fizetni nem szeretünk” természetünkkel, hogy a hatóság gondoskodjék a járdák kiépítésére és jókarban tartásáról, de mi meg házvonalkunk hosszának

arányában szépen elviseljük az abból folyó költségek terheit. Anglia híres közútairól, de bizon az se fejlődött volna soha oda, a hol ma van, e téren, ha Local Board of health (a helyi egészségügyi tanács) nem jogosított volna fel a kövezésre, árkolásra, szabályozásra s ha oly gonddal nem szervezte volna úti rendőrségét.

Mint érintém, nem kívánunk rögtönösen angol viszonyokat, de hogy a járdaépítésben nagyobb rend hoztassék be s hogy a törvényhatóság erre vonatkozó statutumai szigorúan megtartassanak s megtartásuk ellenőriztessék: azt ohajtjuk.

A járdaépítés kényszerét — hamar e tekintetben a hatóság általi gondozást nem tartjuk a jelen viszonyok között alkalmazhatónak — mindenestre helyeselhetjük s a kényszer fogantatása tekintetében kívánunk elmondani egyetmást.

Kétségtelen az, hogy a járdának jó és alkalmas anyagból való építése költséges s kiépítése úgy, mint jókarban tartása elég nagy terhet rak a háztulajdonosok vállaira, de másfelől meg bizonyos az is, hogy szélesen kiépített és jókarban tartott járdák emelik a város tekintélyét s jó szolgálattevői a személyközlekedésnek. Így tehát, míg a hatóságnak szigorú kötelességévé kell hogy legyen a járda kiépítési kényszert alkalmazni, úgy feladatában áll az is, hogy a mennyire tehetségében áll, könnyen hozzáférhetővé kell tenni a közönségnek a járdaépítéshez megkívántató anyagot, a téglát.

Csak most lapoztuk át Kecskemét kir. város polgármesterének évi jelentését 1876-ik évről, melynek 9 ik czimében utalás történik arra, hogy 983.058 darab téglája van a városnak készletben, mihez ha hozzá számítjuk az azóta égetett s földbér czime alatt beszedett téglákat, úgy az mindenestre meghaladja a milliót.

Már most ha azt akarjuk a közönség érdekében, hogy a törvényhatóság a járdaépítés kényszerét fogantatassa, miután módjában áll a lakosságnak a járdaépítéshez megkívántató anyagokat könnyen és olcsón hozzáférhetővé tenni, határozza el a törvényhatóság, hogy készletben levő tégláiból a járdaépítésre alkalmasak kiválasszassanak s a háztulajdonosoknak kizárólag járdaépítésre méltányos vagy leszállított, szóval kedvezményes ár mellett átengedtesenek. Ez által kettős cél volna elérhető. Először a törvényhatóság a téglában fekvő s egyelőre gyümölcsötlenülül heverő s a fekvés által inkább kevesbedő tőkét gyümölcsözővé változtathatja, a háztulajdonosokban pedig felélesztene a kedvet járdaépítésre akkor, a midőn annak építéséhez megkívántató téglát olcsón s a normalis áron alól bocsátja rendelkezésük alá.

Tudjuk nagyon jól, s tisztában vagyunk azon ellenvetéssel, hogy a város készletben tartott téglái egészen más rendeltetésűek s hogy a törvényhatóság két, házi kezelés alatt álló tégláégetője nem ez irányban van hivatva a közönség érdekeit

szolgálni. De azon kitűzött cél, melynek megvalósítására gyűjti a törvényhatóság téglaait, még a legközelebbi jövő keretén kívül esik s így a készletben tartott téglák értékesítése gazdaságilag teljesen igazolható cselekménye lenne a törvényhatóságnak. A járdaépítés kényszere ily intézkedés mellett teljesen igazolható s azon veszteség, melyet a törvényhatóság a tégláknak a kedvezményes árak melletti árúbabocsajtás által szenvedne, bőségesen helyre üttenék a téglák értékesítése által nyert nagyobb vagy kisebb tőkék kamatélvezete által, de egyébként is igazolható volna a törvényhatóság ebbeli intézkedése t. i. azon körülmény által, hogy segédkezet iparkodik nyújtani a háztulajdonosoknak a járdaépítéséhez.

Ezen és ehhez hasonló intézkedés mellett várhatni, hogy utcáink a kellő szélességű járdákkal kiépíttessenek s míg ily intézkedések nem fognak tétetni, addig a jókarban tartott s helyesen kiépített járdához kötött óhajunk megvalósítása a messze jövőben fekszik s jelenleg csak pium desideriumunk lehet. T. P.

T a n ü g y.

Kecskemét, 1877. ápril hó 16-án.

A kecskeméti közs. tanítótestület beléletében újabb reformok létesíttettek, melyek, ha mindenha kellő tapintattal végrehajthatnak, csak a testület életrevalóságát fogják feltüntetni. A testület ugyanis kebeléből egy öttagú bizottságot küldött volt ki, a mely bizottságnak a közgyűlés által már elfogadott jelentése és javaslata szerint a tanítótestület ezentúl három szakosztályra fognak feloszlatni, u. m.: 1) általános paedagogiai, 2) nyelv s történettudományi s 3) természettudományi szakosztályra. Az első szakosztálynak minden tanító köteles tagja, a két utóbbi szakosztály valamelyikének köteles tagja. Minden rendes havi közgyűlésben két felolvasás tartatik, egy az általános paedagogiai, a másik fölváltva a nyelv s történettudományi vagy a természettudományi szakosztály részéről. Miután azonban a tanév már csak két hónapig tart, a közgyűlés ezen újabb alakulást csak a jövő tanév elején fogja megvalósítani; egyelőre azonban gondoskodott arról is, hogy a még hátralevő két közgyűlés felolvasás nélkül ne maradjon.

A közgyűlés megbízásából szölok egyúttal az ápril hó 15-én tartott közgyűlésről is. — Kammerer Júlia tanítónő ezen tételt fejtegette: „Melyek azon főbb elvek, melyeket a népiskolai tanítónak a tanításban szem előtt kell tartania?” — Felolvasó nő helyesen állította össze a főbb elveket s szerencsés gondolat volt tőle e téren Dittes híres paedagógus követni a főbbekben. Az oktatási munkásság legfőbb zsinórmértékének — Comenius szerint — a természetszerűséget tekinti, a mely szerint a szemléleti oktatási módszernek úgy kell berendezve lennie, hogy a tanuló biztosan, könnyen, alaposan és gyorsan haladjon. — Az oktatás — amint egyik elve hangzik — az életből induljon ki, legyen élénk, bilincselje le a figyelmet s ösztönözze önmunkásságra a tanulót. Az oktatás hatoljon a tanuló lelkébe, történjék az átmenet a szemléleti dolgokról a szellemiekre, a könnyű dolgokról a nehezebbekre. Fölvette továbbá azon alapelvet, hogy semmire sem kell tanítani, a mi nem igazság. — Brassai Sámuel ezen didaktikai elve egyike a legszebbeknek. — Legyünk következetesek és ismételjük célszerűen, mert ugyancsak Brassai szerént az ismétlés célja az

átvett eszmék tartós birtoka. — Az oktatás a tanuló természetes fejlődésmenetéhez, felfogó erejéhez s teljesítési képességéhez mért legyen: így segítjük a tanulót önmunkásságra. — Ezeket megelőzőleg a nemi különbség tekintetbe vételének szükségességét fejtegette helyesen és alaposan.

Kívánatos volna azonban, hogy a tanítótestület minden egyes tagja erkölcsi kötelességének tekintse a közgyűlésen való megjelenést, mert a mellett, hogy azon testületnek érdekét szolgálja, melynek ő is hivatott tagja, egyszersmind alkalmat nyílik mindazon hasznos ismereteket hallgatás által elméjében felújítani, melyeket ismételnie, de annál inkább tudnia nem szégyene, de kötelessége egy lelkes tanítónak.

Gótsch József, testületi jegyző.

A szőlőgyümölcs és fája.

— Felolvasta az Olvasókör helyiségében márczius 4-én
Hanusz István. —

(Folytatás.)

Hogy csekély mértékben élvezve jótékony hatású a bor az idegrendszerre, hogy emeli az értelmi tehetségeket, élénkíti az izomműködést, régen tudják az emberek. Így Pál apostol gyomorgyengeség ellen ajánlja; clairveaux sz. Bernát pedig a templomos lovagrend ételmezei szabályaiban úgy rendelkezik, hogy a lovagok egy tányérról ketten egyenek, de a bor mindegyikük számára külön álljon. Hogy azonban mily szerepe van a bor alkohol-tartalmának a test táplálkozásában, igen eltérők a nézetek. Van ki vitatja, hogy szervezetünkben az alkohol elég és ennek következtében érlelmi szernek tekinthető, habár csak azon okból is, hogy a zsírsavakat az elégtől megóvjá, — mit igazolni látszanak a jó borivók, kik rendszeren jó testtel vannak. Mások ellenben úgy vélekednek, hogy a tüdők, bőr és vesék által az összes alkohol ismét kiválasztatik és így csak mint izgatószer, nem pedig élelem gyanánt szolgál. Subbotin kísérletei ez irányban arról tanúskodnak, hogy az alkoholt felvétele után 24 óra alatt 16% alkohol változatlanul hagyja el a testet, míg a többi rész igen valószínűleg a testben ég el s ekép oly forma szerepet játszik, mint a keményítő-liszt, habár Subbotin koránsem hajlandó az alkoholt valamely közönséges érlelmi szerrel egyenlő értéket tulajdonítani, sőt inkább főhatását izgatószer gyanánt ható tulajdonságába helyezi.

Az új bornak kedvelése ellenben, vagy az ónak is mértéktelen használata megmérgezi az agyat, lerak a szervezetbe kavicsot, a mely csak fájdalmat okoz, szerez podagrát, rezes orrot, reszketést, korhelytébolyt stb., és mégis van ember elég, kinek a bor a hajnali haragszóra is jól esik; és talán senki sem keresi oly gondal a bor-korcsolyaeledeleket, mint épen azok, kiknél azok nélkül is megvan annak a kellő esése. Kezdetben a bort vízzel mérsékelve itták, de nem tartott e szokás sokáig, miért meg is őrizte a történelem emlékét néhány vitéz toroknak. Így a próféták szüntelen korholták izrael népét az ittasság bűne miatt. Cyrus ugyanez okból tesz ünnepélyes szemrehányást nagyatyjának, Astyagesnek. Nagy Sándor

pedig, ki atyjától Fülöpöt örökölte bor iránti előszeretetét, Chares elbeszélése szerint indiai hadjárataiban verseny-ivást rendezett, melynél az első díj egy talentum (2600 frt.) volt. E nemes versenynek eredményeül 35-en ülőhelyökben itták agyon magukat, a győztes pedig kinek neve Promachos volt, 16-27 liter bor elfogyasztása után 4 napig élt, vagy inkább lélezett.

Róma sem maradt e dicsőségben hátra. Hortensius után, ki a forumon az ügyvédek, a lakomán meg a tobzódók királya volt, 10,000 hordó finom bor maradt. A római császárok idejében Athenaeus egész névsorát örökölte meg a hatalmas borivóknak és ezek között egy athenaei polgárnak disz neve tölesér volt, egy rhodusinak meg épen hordó. A massiliai görög gyarmatból ellenben a bornak élvezete, mint szelidebb érzelmek kifejezője indult ki; ott ugyanis a hajadonok vendégség után léptek a terembe, bort töltöttek a serlegbe és annak nyújták, kit szívők vélegényül választott. Jóval később Autharis longobard király is azzal jegyzi el Theudolinda bajorhercegnőt feleségül, hogy felkéri, mikép ősi szokás szerint leendő alattvalói egészségére neki poharat töltsön. Midőn pedig a menyegző után egy évre Autharis elhalt s a longobardok ifjú királynéjokat kora özvegységében igen megsajnálják, arra kéri, választana a lombard hercegek közül új férjet magának, kit azután királyukül is el fognak ismerni. Theudolinda választása Agilulf Turin hercegre esett, mit olyképp adott tudomására, miszerint meghíván őt lakomára, poharat töltött, azt félig maga itta ki s a többi a hercegeknek nyújtá.

A régi germánok, kik hajdan bölényszarvakból nyelték az árpa levét, Nagy Károly császár idejében úgy rákaptak a borra, hogy a szertelen szomjúságra adót és bírságokat kellett róni. A versenyivásoknál a nőknek, sőt hajadonoknak sem volt szabad hátrálniok. Mekkora pokáljaik (ívődények) voltak szomszédainknak, régiségűtáink elég híven megőrizték, némelyek ezek közül tonna, hajó, állat, ágyú alakjával birtak; miért is e német kifejezés „kanonen voll trinken“ nem a legártatlanabb szólások egyike.

(Vége következik.)

A nagy izgalmat keltett gyilkosságról.

Folyó hó 14-én este egy megdöbbentő gyilkosságról kezdett szállongani a hír, mely reggelre már a lakosság minden körében elterjedt, közrészvételt keltve a szerencsétlen áldozat és hátrahagyott családja iránt.

Gyenes Pál városi mérnök egy orvadász által, többek jelenlétében, közvetlen közléről tett puska-lövessel meggyilkoltatott. A borzasztó eset annál inkább okozott általános felindulást, mert vele kapcsolatban a gyilkos anyjának szintén erőszakos halála állott s mert a teljes férfi erőben levő családapával — kit még szerencsétlen halála napján a város közepén a faültetésekkel láttuk foglalkozni — egy nagyszámú család fenntartó oszlopa, gyámola döntetett le.

A rendőri elővizsgálat alapján a történetet következőleg állíthatjuk össze.

Deák László helybeli birtokos, városi képviselő úr szombaton d. u. 1 óra tájban kivitte Gyenes Pál urat a törökfái „Sárgaház“-féle tanyájára, hogy ott a mérnök némi felméréseket eszközöljön. — Ezen foglalkozás közben két lövést hallottak s Gyenes Pál indulatosan kikelt az orvadász ellen s felkérte Deák Lászlót, hogy annak kipuhatólása végett fogasson be.

D. L. befogatott s áthajtottak Megyeri Istvánné tanyájára, minthogy a szomszédok szerint annak Mátyás nevű fia szokott vadászgatni. — Megyeri Mátyás — mert csakugyan ő volt az orvadász — látván a közeledő kocsit, nem mert bemenni a tanyába, hanem egy közeli bakhátnál meghúzódott.

A tanyára érve, Gyenes a távollevő Mátyás után tudakozódott, szidta a miért vadászik s e miatt a hozzátartozók előtt feljelentéssel s a tilos vadászat miatt leendő megbüntetésével fenyegette, s ezek után D. L. kocsiján azzal együtt Beke István haleszi kocsijához ment.

Megyeri Mátyás a kocsit távozása után lesben állásából a tanyára bement, a hol édes anyja a vadászat miatt neki szemrehányásokat tett, mondva: lásd, megcsináltad a nagy bajt, Gyenes mérnök becsukat, megbüntetnek stb., erre Megyeri káromkodva szidta a mérnököt, hogy majd tesz ő arról hogy be ne csukassa, agyonlővi a betyárt s egy felkapott késsel elindult. — Testvérbátyja nem akarta engedni s kezében a kést megfogva, a puskát átadását követelte, de Mátyás, saját vallomása szerint azért, mert a puskát össze akarták törni, azt kezéből ki nem bocsátotta. — A dulakodásnál az anya is közbevetette magát s a fegyver csövét megfogva maga felé húzta, miközben a puskát elsült s a szerencsétlen asszony szíven találva összerogyott.

Megyeri Mátyás saját vallomása szerint édes anyja szörnyű halálán elkeseredvén, elhatározta s ki is jelentette, hogy előbb Gyenes Pált, azután magát lövi agyon. — Ily szándékkal ment Beke István haleszi korcsmájára felé, mivel hallotta, hogy a mérnök oda ment. Utközben puskáját újra keményen megtöltötte s a haleszi szőlők közt Benda Mihálylyal találkozáva reá fogta fegyverét s követelte, hogy a kezében levő baltát tegye le a földre, a mit ez meg is tett. — Megyeri a baltát ruhája alá rejtette, és pedig oly szándékból, hogy ha Gy. P. agyonlövése után meg akarnák fogni, legyen mivel védenie magát.

A korcsmához érve M. előbb a D. L. kocsijával beszédbe eredt s tudakozódott a kocsin jöttek felől. — Ekkor jött ki a korcsmából Hunyadi István csász felesége s a Gy. P. által irt idézőt Megyerinek kézbesítette, mit az összetépvé s egy zsebéből kivett papírcsomagot mutogatva kiabált: „itt van 100 frtom, majd kiegyezek a Gy. mérnökkel.“ A lármára előbb a korcsmáros, majd ennek hívására Gy. P. és D. L. is kimentek. A mérnök Megyerit a tilos vadászatért pirogatta s a kapitánysághoz feljelentéssel fenyegette, majd az időközben megjött császnak parancsolta, hogy vegye el M. puskáját. M. visszalépett s puskája kaskáját felhúzta, a mit Gy. észrevevén a körülállókat újra felszólította, hogy fogják meg, mire M. fegyverét hirtelen felemelte, a mérnökre célzott s rálőtt. A lövésre Gy. P. azonnal összerogyott s

divatra azonban már most szükségesnek látom a hölgyvilágot.

* * *

Amire az ember figyel, arra szeretné ha mások is figyelnének. Ez emberi gyöngeség, a mely azonban sokszor erénynyé is válhatik.

Példa rá Bismark, a vasember. Ezzel történt meg a porosz francia hadjárat alkalmával, hogy Vilmos császárral nem messze a harc színhelyétől, lóháton, egész napon szemlélték a csata folyását. Sokszor megtörtént, hogy egy-egy kőszagolyó Vilmos császár mellett süvöltött el, de mit az nem vett észre, illetve nem akart észrevenni. Bismark figyelmeztette rá a császárt, de az nem tágitott. Egyszerre sürűbben mutatkozott a golyó s Bismark újra figyelmeztette a császárt. A császár hajlott a szóra s lovát lassú ügetésre készítette. Bismarknak még az a nevezetes három hajszála is égnek állott, midőn a golyózápor süvöltött utánnok s elérkezettnek látta a pillanatot a sebes vágatásra, ha azt nem akarta, hogy a császárt utolérje a golyó. Nem akarta azonban már figyelmeztetni a császárt, lovát tehát a császár lova mellé terelte s sarkantyúját a császár lovához érintvén, kényszerítte azt sebesebb futásra.

A császár észrevette Bismark figyelmét s ennek is tulajdonítható, hogy az öreg uralkodó a legutóbbi időkig oly szerfelett nagy befolyást engedett a herceggé lett Bismarknak.

* * *

Bismark tehát herceggé lőn érdemeiért. Trebelli Zelia azonban, az arisztokratia szülötte, száműzetett a családból, — szintén érdemeiért — mert

TÁRCZA.

Dalok.

I.

Megátkozott a jó Isten engemet:
Hogy a bánat előbb-utóbb eltemet;
Hej, átkos még a nagy ég is, —
Magas ég is felettem . . .
„Búra, búra, bubánatra születtem.“

Sűrű setét, csillagtalán éjszakán
Szült engemet a világra jó anyám,
Bokros bánat, szótalan bú
Volt a dajka mellettem . . .
„Nem igazi anya nevelt fel engem.“

Bánatos bú lett maga az életem,
Boldogságot csak nevére ismerem.
Elhagyott még kit szerettem,
Hőn szerettem, — a lány is . . .
„Mostoha volt én hozzám a világ is.“

Ágról szakadt kósza levél lettem én
Bús életem zivataros éjjelén.
Koszorútlan, könyezetlen
Lesz tudom a fejfám is . . .
„Szár az ágon elhervad a virág is.“

Kovács Pál.

Tárca egyveleg.

Divat. — Bismark. — Trebelli Zelia. — Bon mot. — Per egy orr miatt. — A kinek Bécsben csak a király az ismerőse. — Kopogtass és megnyitattik néked. — Ő nincs itt.

Páris denique még nem tudta megverni Berlin s az emberi ész leleményességének valóságos

tárháza még mindig az örökifjú Páris, melyben ha nem is fedeztek még fel megifjító gépet, de az 1877-iki tavasz által megalkotott divat gondoskodott arról, hogy a nők örökké 24 évesek maradjanak, vagy jobban mondva, hogy örökké 24 éveseknek látszanak. A szebb éveit átélő hölgyvilág nem tud megbarátkozni sem nálunk, sem Párisban ama gondolattal, hogy a rózsák eltűnjének az arcáról s hogy a természetes alak, kifejlődött izmok áru-lóivá legyenek az ábrándos ifjúkor eltűntének s az idő feltartóztatható nem lévén, az emberi hatalom alatt levő anyagot használja fel megifjodásuk eszközlőbe vételére. Ma minden nő Párisban, ha módja van, nem több 24 évesnél, a párisi „tailleurs des dames“ gondoskodott arról, hogy az át-él 40 évből elhazudhasson a tetszeni vágyó hölgy 16 évet, mi annál is inkább lehetséges, mert az udvarló nem kéri elő a hölgy keresztlevelét sem Párisban, sem nálunk. A ruha, mely a negyven éves hölgyet is 24 évesként mutatja be, a legszelleműsabb haute nouveauté. Ez az úgynevezett „bébé“ ruha, mely a burette nevű kelméből készül s dereka tág, mélyen leérő, a szoknya széles rúnczokba van összeszedve s kiegészítést nyer egy egyszerű, újjakkal nem bíró, kabátban. A fejét egy falusias fejdísz ékíti, mely kontyval, sötétsárga szalmafonathból, vagy manillaszín selyemből, melyet apró mezei virág áraszt el. Ez a ruha tartja ma izgatottságban Páris hölgyeiért lelkesedni tudó férfiakat, kik kérdést akarnak intézni Páris statisztikai hivatalához az iránt, hogy hova költöztek Párisból az idősebb hölgyek, mert az utcán s színházban csak fiatal hölgyek láthatók.

Valóban kíváncsi vagyok azon hatásra, melyet e ruha nálunk elő fog idézni. Figyelmeztetni e

rögtön, egyetlen további mozdulat nélkül szörnyet halt.

A borzasztó eset után B. I. koresmáros Megyerit azonnal le akarta tartóztatni, de az baltáját előrántva rávált: „ne nyalj hozzám, az i... mert szétvágom a fejedet!” s ezután a megdöbben körülállók közül lassú léptekkel távozott s menetközben puskáját újra megtöltötte.

D. L. azonnal befogatván, haza hajtatott s a kapitányságnál jelentést tett, mire S. J. lovas- és H. L. gyalogbiztosok kellő számú rendőrséggel azonnal, K. N. lovasbiztos pedig másnap reggel — minthogy előbb más teendők miatt távol volt — a gyilkos üldözésére kiküldettek.

M. M. a gyilkosság után egyidejűleg bujkálva éjjel 11 órakor tanyájukra haza ment, subáját magára vette s anyját megcsókolva testvéreitől elbúcsúzott s azon kijelentéssel távozott el, hogy élve magát meg nem adja.

Az éjt kint az esőben töltve, másnap a tudakozódás után nyomára akadtt rendőrök elől egy kopolyakútba menekült. A több oldalról összalálozott rendőrök által megadásra szólítottván fel, M. a földre leguggolt s kétszer akart magára löni, de a beázott lökupak, majd a megnedvesedett löpor nem sült el s M. a reároháló rendőrök által elfogatván, bekísértetett.

Igy folyt le a szörnyű dráma, melynek oly sok áldozata lön.

A szerencsétlenül kimultak temetése hétfőn d. u. ment végbe s különösen Gy. P. koporsója körül az általános részvét igen nagy számú gyász-közönséget csoportosított.

Gy. Pált a lövés a jobb váll alatt érte s ott mintegy ökölnyi rést ütött, a fő életereket átszakítva, Megyerinének pedig szívéen és tüdején hatolt át a töltés.

Hátra van még a tettesről szólanunk. Megyeri M. erős, vállas, 23 éves fiatal ember, a katonaságtól mint özvegy anyja gyámoltója egy évi szolgálat után elbocsáttatott. Szőke haja középen van elválasztva, erős szőke bajuszt hord, szakálát beretválja, szeme kék, arcza szabályos tojásdad. — Irni olvasni nem tud. A börtönben meg van törve s reszket a következményektől, sajnálja édes anyját s azt mondja, ő nem tehet arról, ha lsten ezt végezte róla és Gyenes Pálról.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Folyó hó 16-án volt** a „Bank-bán“ koszorús költője, Katona József halálának évfordulója. Vajjon hány embernek jutott ez eszébe Kecskeméten s ha eszébe jutott, hány ünnepelte meg? A „Szin-pártolókör“, mely pedig eddigelé sok dicséretes törekvést tanúsított Katona József síremlékének feldisznítésében, ez alkalommal tudunkkal nem áldozott a költő emlékének. Nem vádképen mondjuk ezt el, hanem csak figyelmeztetésül a jövőre. Egy kisebb társaság azonban megünnepelte e napot s meg is érlelődött ez alkalommal azon eszme, hogy e nap emlékére „Katona-kör“ név alatt egy szűkebb körű kis irodalmi kör alakíttassék, mely

művésznek lett s rálépett a világot jelentő deszkákra. Annyit tud már a világ a művésznőről, hogy atyja Franciaországban miniszteri tanácsos s gazdag ember, tudja azt is, hogy Trebelli Zelia, ki elragadta a budapesti közönséget a „Szevillai borbély“ című operában, családi néven nem hívják Trebellinek. Gillebert volt neve egészen azon időkig, míg művésznek nem lön. Ennek története igen egyszerű. Atyja észrevevén fényes tehetségét, a legjelesebb mesterekkel képezteté a most már világhírű alténekessőt, de a gazdag aristokrata család nem akarta, hogy Zelia valaha színpadra lépjen, csakis a párisi előkelő körök kedves hangú csalogányává akarták tenni. Ő azonban a szülők akarata ellenére is színésznő lett. Megfosztották a családi névtől s Zelia Gillebert nevének akként változtattá meg, hogy a kezdő g betű kihagyása után megfordítva használja a Gillebert nevet, mely hátulról olvasva „Trebelli“ vé lesz.

Ez a világhírű alténekesső nevének története.

* * *

Jaj de mindennek megvan a maga története, ha valaki „bon mot“-ot mond, annak is megvan a maga előhistoriája. Igy azon „bon mot“-nak is, melyet a mult héten a fővárosi lapok hoztak a „Fliegende Blätter“ egyik illusztratioja után s melyre csakugyan azt lehet mondani, hogy sikerült.

Egy biztosító-társaság tisztviselője állott a törvényszék előtt. Midőn védelmére került a sor, ily kezdé azt, a törvényszék elnökéhez intézvén szavait:

— „Biztosítom az elnök urat...“

Az elnök közbevág:

... Csak nem az önök biztosító-intézeténél.

Tableau.

első ülését május hó 1-én fogja tartani, mely alkalommal felolvasások rendezetnek.

— **Hymen.** Dr. Scheiber Ignác, helybeli gyakorló orvos f. hó 19-én jegyezte el N.-Körösön Steiner Fáni kisasszonyt. Tartós boldogságot kívánunk a jegyeseknek.

— **Dalárdánk** működését az elmúlt héten, kedden megkezdte s ezentúl tanórán minden kedden és pénteken 7—8 óráig fogja Sz. Nagy Károly karmester lakásán megtartani, mire a tagok és belépni kívánók figyelmét felhívjuk.

— **Csoó Zsigmond,** a jeles kézüességű s szép tehetségű ref. lelkész, városunk szülötte, Tisza-Szalán (Beregmegye) egyhangúlag pappá választott. Állását még a húsvéti ünnepek követő héten foglalta el.

— **Gyászhir.** Tasnádi József köz- és váltó-ügyvéd folyó hó 18-án hosszas betegség után elhalálozott. A boldogult hült tetemei f. hó 20-án tétettek az örök nyugalom helyére. Béke poraira!

— **A törvényhatóság** gazdasági osztályának figyelmébe. A 7-ik tizedbeli s a Ferenci József-féle ház előtt álló tizedkútról a veder már rég elveszett vagy elvitetett s ily, ha az újjal nem lesz pótolva, a kútágas tökéletesen felesleges, minél fogva felhívjuk a gazdasági osztályt, hogy a kútat vagy láttassa el vederrel, vagy vitesse el az ágast is, a mely úgy sem válik ama tér díszére.

— **Csabai Pálné** veterán színésznő, ki negyven éven keresztül lelkiismeretes ügybuzgósággal szolgált a színhígyet, Mezey Péter igazgatása alatt levő színtársulattól kellemetlenségek közbejötté miatt városunkban visszamaradt s f. hó 28-án egy pesti vendégművész közreműködése mellett hangversenyyel összekötött színelőadást rendez. A kellemetlen helyzetbe juttatott színésznő segélyezését és pártfogását kötelességünkkel teszi ama kegyelet, melylyel minden esetre tartozunk azoknak, kik a legnehezebb viszonyok között szolgálták a magyar műszát s törhetlen szilárdsággal s akarakterővel készítettek elő a színművészet felvirágzásához a tért. Figyelmébe ajánljuk tehát az ápril hó 28-án megtartandó előadást a n. érd. közönségnek s pedig annál is inkább, mert a vendégművész s a fölkerült közreműködők fellépésük által élvezetes estét fognak szerezni.

— **Corvinák.** A török szultán az egyetemi küldöttségnek konstantinápolyban léte alkalmából elhatározta, hogy a török uralom alatt Mátyás könyvtárából Konstantinápolyba vitt Corvinákat visszaajándékozza a budapesti egyetemnek (más hírek szerint a nemzeti múzeumnak). A szultán szárnysegéde Tahir bey már útra is kelt a megbecsülhetlen ajándékkal, s vasárnapra Budapestre váratik. Elfogadására nagyszerű előkészületek tétetnek, melyekben úgy a kormány, mint Budapest városa, a testületek, az egyetem és a polgárság vállvetve vesznek részt. — Újabb hírek szerint a bey Bécsbe megy s onnan egy küldöttség hívja Budapestre.

— **Szofták Budapesten.** Vámbéry, mint a budapesti lapok írják, sürgőnyt kapott Konstantinápolyból, hogy a softák küldöttsége az egyetemi ifjak látogatását viszonzandó, már Konstantinápolyból útra kelt. Pulszky azonnal válaszolt a sürgönyre s kérdé hányan jönnek?

* * *

Mindenhez kívántatik eszrit, de kell különösen a percináláshoz is, s minket magyarokat ugyancsak vádolnak azzal, hogy perlekedő természetű nép vagyunk, pedig mi még nem vagyunk annyira, hogy olyan pereket indítsunk, mint a milyen legközelebb a San franciskói törvényszék előtt fog tárgyalatni. A per tárgya egy műorr, mely Párisban készült.

Egy katonatiszt vágást kapott arcán, mely megfosztá orrától. A tiszt még fiatal s nem akarta orr nélkül keresztül élni az életet, csináltatott tehát magának Párisban egy mesterséges orrt, melynek készítése annyira sikerült, hogy alig volt megkülönböztethető a természetes orrtól. A katonatiszt műorrával együtt egy alkalommal török fürdőbe ment, hol rajta, illetve orrán, felette nagy szerencsétlenség történt. A fürdő melege ugyanis összeráncosította e műremeket oly annyira, hogy az mindenhez inkább hasonlított, mint emberi orrhoz s ily orr nélkül kénytelen lenni a katonatiszt. De kártérítési pert indított a fürdő tulajdonosa ellen azért, mert nem jelezte, hogy a fürdőben 185 fok meleg van, a mi az ő műorrának veszedelmét előidézte.

Nem kételkedünk rajta, hogy e pert el fogja veszíteni.

* * *

A veszettség fogalmához mindjárt a nyereség fogalma társul, a mi csiklandozza folyvást az emberi képzeletet s ha egyszer nyertünk, nyerni akarunk újra, ha pedig veszítettünk, akkor meg akarjuk nyerni a mit elvesztettünk. Ez nemcsak a szerencsejátékosok principiuma, hanem még azok

— **Sarapov Szergiusz** orosz internált, a mint értesültünk, a belügyminiszter rendelkezése f. hó 19-én Budapestre kísértetett föl a rendőrkaszárnyába. Innen, mint a „P. N.“ írja, kétségbeesett levelet intézett Tóth Kálmánhoz, kinek a „Nők az alkotmányban“ című vigjátékát oroszra fordította, hogy tegyen ügyében valami lépést. A szerző készségesen engedett a fordító kívánságának, elment az államrendőrség főnökéhez s onnét a legnagyobb örömhirt vitte a fogolynak, hogy t. i. holnap reggel az olasz határszélig kísérik s aztán mehet szabadon, még 100 frank további költséget is kap.

— **Tudomásul.** Egy férjezett nő, ki a felsőbb nép- és polgári-iskolák nyelvtani szakcsoportjából kitűnő képesítő oklevéllel bír, — ebből, úgy a német és francia nyelvből is alapos oktatást adni hajlandó. Bővebb felvilágosítást ad a szerkesztőség.

— **Értesítés.** A kecskeméti közs. Tanítótestület f. április hó 29-én reggel 10 órakor a szokott helyiségben rendkívüli közgyűlést tart, melyre a t. tagtársak tisztelettel meghívotnak. Gótsch József, jegyző.

Szerkesztői üzenet.

— *Zwickernek.* A polemikus részét kihagytuk, mert a tárczában megjelent közleményekben foglalt megjegyzéseket nem kívánjuk komolyabb vita tárgyává tenni. A kis Ignáciévt hozni akarjuk jövő számunkban.

Főmunkatárs:

KISS LAJOS.

Felelős szerkesztő:

TASSY PÁL.

NYILTTÉR. *)

Tisztelt szerkesztő úr!

A „Kecskemét“ legközelebbi két számában szerkesztői megjegyzések között ily félek voltak olvashatók: „talán dr. Kovácsot érte cikkirő, ki egy közleménye iszonyú ostobaságaival oly derültséget okozott“ stb. — meg „Kiss Miklós ő méltósága figyelmébe ajánl“; — erre vonatkozó alábbi soraimnak kérek becses lapjában helyet.

Tisztelt (??) Szüics úr! nem látom át ugyan szükségét annak, hogy az ön „iszonyú ostoba“ megjegyzéseitől kísért cikkem ismételt közlésére vonatkozólag tetszésem- avagy nemtetszésemnek adjak kifejezést, de hogy önt részemről az agyonhallgatás büneért ne sújtsa, némi jó tanácsfal fogok szolgálni.

Nem lévén a szerkesztése alatt lévő lap élcslap, ne hozzon benne sületlen, minden illem- és szeméremet nélkülöző éleceket, mert ezzel a közhasznú és ismeretterjesztő lapok szelleme ellen esik bűnös vétkecsébe; önnök pedig — egy volt papnak — legjobban kellene tudnia, mennyire rút dolog vétkezni.

A többek kíváratára ostobaságot közöl lapjában, ezzel meg lapja ellen vétkezik, elég meggon-dolatlanul ostoba névvel ruházván fel; pedig önnök tudnia kellene azt igen jól, hogy ostobaság csak ostoba lapba való.

Vétkezik ostobaságok közlésével olvasó közönsége ellen. Azt akarja ön elhitetni, hogy olvasó

*) E rovat alatt közlöttekért a szerkesztő nem felelős.

is, kik a löversenyben akarnak nyerni, a mely sport ügylátszik ápolódajkát nyer a paraszt osztályban is, mert egy dunántúli paraszt részt akar venni a bécsi löversenyen is. Miután pedig a verseny feltételei iránt magának tájékozást akart szerezni s Bécsben ismerőse nem volt, ki azokat vele közölte volna, Ő Felsége a királynak irt, hogy tudassa vele a feltételeket, egyszersmind bocsánatot kérve Ő Felségétől, hogy alkalmatlanokodik, hanem hát neki nincsen más ismerőse Bécsben.

Azt mondják, hogy megkapta a kellő felvilágosítást.

* * *

Hiába, a ki kér, annak adnak. A ki kopogtat, annak megnyitattik. A szentírás e mondatát magyarázta Kolozsvárt a húsvéti ünnepek alkalmával a fegyházban a lelkész. A fegyenczek csakugyan kopogtak is a börtön falán s meg is nyílt előttük egy akkora üreg, hogy egy emberfő kibujhatott rajta, de a nyíláson bizony azok el nem ilanhattak, mert észrevették.

* * *

A pap is észrevette az ifjút, a ki a predicatora csak azért ment el, hogy meglássa kedvesét. Egy alkalommal midőn az ifjú bekukkantott a templomba, a lelkész félbeszakította beszédét s hangosan annyit mondott az ifjúnak: „Ő nincs itt.“

Furcsa volna, ha nálunk egy 11 órai mise alkalmával a pap az oltártól a belépő ifjak egyikéhez ugyancsak e szavakat intézné: „Ő nincs itt.“

Compiler.

közönsége ily czéllal tartja fenn úgy is tengődő lapját? Legyen ön így meggyőződve, én olvasó közönsége helyett ily fölvetést keltő eljárásáért elitélem és nem is élek önnel azonos meggyőződésben.

De élek abban a meggyőződésben, hogy ön nem tudja mit tesz egy lapot becsülettel úgy szerkeszteni, hogy azt az ellenfél is megbotránkozás nélkül olvashassa, saját olvasó közönsége meg hogy ne tudna abból mindenkit bántalmazó viselkedésére következtetni; mert másként nem hagyná magát annyira elragadtatni lapjukat ez időszerint vezérlő kifélezemodott észjárásból.

Beszél ön lapjában mindenféléről, de legtöbbszörre megmondatlanul, itél egyoldalúlag elfogultan, minden eszmének, cselekménynek politikai színezetet kölcsönöz. Hogy ne szóljak másról, a legutóbb megejtett választásra vonatkozólag annyira egyoldalú felfogást s itéletet árult el, hogy ön minden boldogító politikai hitvallása mellett is önérdék embernek látszik.

Felszólal lapjában, vádat emel többek között ellenem is, saját védelmére kel elég szerénytelenül

önmaga érdekében s epésedik azért, hogy állítólag megválasztatása ellen, illetve megbuktatására munkálkodtam; pedig higgye meg, csak a többséghez — s az önök pártjának nagy részéhez csatlakoztam, magamévá tevén meggyőződését: hogy ön bizottsági tagságra nem méltó.

Ne epéskedjék azért, hogy lapját kezembe vevén önt megbíráltam — erre mindenkor jogom van, de bárkinek is és ha önről lapja úgy adott feleletet, hogy bizottsági tagságra csakugyan nem méltó — nem vádolhat senkit megbuktatásért. — Ne jajgasson azért, hogy nem érdekesítették, mikor úgy sem érdekes, — mutassa meg érdemeit, de ne lapjában, mert az már rég elförpítette volna, ha csakugyan lett volna is, ne mutassa magát gyáva legénynek, midőn azért sir, hogy e választásnál társadalmi érdemeiért (?) akác-koronával ékesítették. Lássá ez az ön érdemeihez méltó korona. A ki magát érdekesítetteti akarja, szerezzen magának érdemeket valamely megtisztelő álláson és akkor nem lesz szükségére önmagasztalásra. Egy kérdést intézek még önhöz, ha valjon mi czélt óhajtott elérni azzal,

hogy cikkemet ismételtén „iszonyú ostoba megjegyzéseivel” hozta lapjában?!

Nem hiszem, hogy azzal állásom tekintélyét kicsinyíthetni vette volna czélba, mert az az ön kritikán alól álló megjegyzései által el nem érhető; ha pedig aljas bosszú vezérelte eljárásában, erre csak annyit jegyzek meg, hogy az aljas cselekmény mindig csak az marad, melyet a közvélemény hangosan szokott elítélni. *Dr. Kovács Mihály.*

Nyilvános köszönet.

Alulírott elmulaszthatlan polgári kötelességemnek tartom dr. Réthi Mór úrnak azon kitünő és lelkiismeretes gyógykezelésért, melyet irántam, kinzó betegségemben, tanúsított, hálás köszönetet nyilvánítani annyival is inkább, miután már előbb fővárosi professorok által gyógyíttattam minden siker nélkül. Ó rövid idő alatt idegbetegségemből tökéletesen kigyógyított, a miért is ajánlom dr. Réthi Mór úr gyógykezelését barátainak és a közönségnek. *Schvarcz Lajos.*

H I R D E T É S E K.

Árverési hirdetmény.

788.
1877.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Kecskemét város árvaszékének 4100/1876. sz. megkeresvénye folytán a kecskeméti 8344. sz. tjkvben 303. r. sz. a. foglalt székői szőlőnek kiskorú Német Józsefet és Istvánt illető feleresze s a kecsk. 8850. sz. tjkvben 304/b. r. sz. a. foglalt, ugyanelek a nevezett kiskorúakat illető székői szőlő, 622 frt. becsár mellett az 1877. évi május hó 3-ik napján d. e. 9 órakor mint első, és 1877. évi június hó 4-ik napján d. e. 9 órakor, mint második határidőben a kir. törvényszék telekk. hivatalában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m.:

- 1-ször. Kikiáltási ár a fennebb kített becsár, melyen alul az árverésre kitézett birtok nem fog eladatni.
- 2-ször. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát, vagyis 62 frt. 20 krt készpénzben, vagy ovadékképes papírban a kiküldött kezébe letenni.
- 3-ször. Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben, és

pedig az első részletet az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 8 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó három hónap alatt, a harmadikat végül ugyanazon naptól számítandó hat hónap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 7% kamatokkal együtt, a kecskeméti árvapénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.
4-ször. Ha vevő a vételár $\frac{1}{2}$ -át lefizette, a megvett ingatlan birtokába lép, de a tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

5-ször. Az árverési és összes átruházási költségek vevőt terhelik.

6-ször. Amennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelt fél kérelmére, a pts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére

és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsáttatni és csupán egy határidőnek kitézése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

7-ször. Vevőre az árverés azonnal, a kiskorúakra nézve azonban csak az árvaszék jóváhagyása után lesz kötelező erejű.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitézett javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszékhez nyújtsák be: különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak ntasíttatni.

A kecskeméti kir. törvényszéknek mint telekkönyvi hatóságnak 1877. évi február 21. napján tartott üléséből. 71 (1—1)

3126.
1877.

Hirdetmény.

A nagy- és kis-réti földek hasznabérbeadása iránt f. évi ápril hó 11-ik és 12-ik napjaira kitézett árverés — vállalkozók hiányában — meg nem tartathatván, a városi tanácsnak 3126/1877. számú végzése értelmében újabb árverés tartása rendeltetett meg, minek folytán újabb árverési határidőül f. évi ápril hó 27-ik és 28-ik napjainak reggeli 9 órája kitézettek, melyre a vállalkozni akarók a lakiteleki kocsmánál részleteként 25 frt. bánatpénzzel megjelenésre ezennel felhivatnak. Kecskemét, 1877. ápril 18.

66 (1—1)

A gazdasági osztály által.

1543.
1877.

Hirdetmény.

A városi szolgazemélyzet folyó 1877-ik évre járó ruha-illetményébe 88 drb. atilla, 14 darab lovagló bőrös nadrág, 74 drb. magyarnadrág, 88 drb. mellény, 72 drb. sapka, 90 drb. vászon kilti; és a tüzoltók részére 4 drb. vászon-nadrág elkészítése a f. évi 68. számú közgyűlési végzéssel megrendelhetvén, árlejtési határidőül a f. évi ápril hó 27-ik napjának reggeli 9 órája a gazdasági hivatalba kitézettek, mely határidőre a vállalkozni akarók azon kijelentéssel hivatnak tel, hogy a ruhadarabokhoz szükséges kelmét és zsinórzatot a városi közönség fogja kiszolgáltatni; — a bélést és egyéb szükségleteket a vállalkozó köteles beszerezni, egyébként az árlejtési feltételek a gazdasági hivatalban addig is megtekinthetők lévén.

Kecskemét, 1877. ápril 12.

65 (2—2)

A gazdasági osztály által.

Árverési hirdetmény.

A „Kecskeméti Kereskedelmi Ipar-hitelintézet és Népbank” igazgatósága részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint az intézetnél előlegek biztosítására letett következő értékű tárgyak fognak f. hó 24-én d. e. 10 órakor az intézet hivatalos helyiségében árverés útján eladatni:

- 1) 1 drb. kecskeméti takarékpénztári részvény;
- 2) 1 „ József-gözmalmi részvény;
- 3) 1 „ „Tisza” biztosító-társulati részvény;
- 4) 2 egész magyar sorsjegy;
- 5) 150 frt. értékű Népkör házrészvény;
- 6) 1160 frt. értékű saját intézeti betéti-lap;
- 7) 14 drb. ezüst kanál;
- 8) 1 drb. arany karperecz.

Megjegyzetetik, miszerint az árverésen megvett tárgyakra vevő azonnal előleget vehet.

Kecskemét, 1877. ápril 18.

70 (1—1)

Az igazgatóság.

Van szerencsénk a t. cz. közönséggel tudatni, miszerint a

„ROSENBAUM J. és FIA” siremlék- és érczkoporsó-raktárát

átvettük és üzletünket a mai igények kívánalma szerint lényegesen megnagyobbítottuk. — A külföldi kőbánya-tulajdonosokkal egyenes összeköttetésben lévén: azon kellemes helyzetbe jutottunk, hogy siremlékeinket *gyári árban* szolgáltatathatjuk ki, úgy, hogy a fővárosokban ilyenmü üzletekkel bátran versenyezhetünk. Üzletünkben 5 forintért igen csinos siremlékek kaphatók, mely siremlékek fokoztatott 1000 forintig felalálhatók; — azonkívül a nálunk levő siremlék-mintakönyv szerint — kívánat szerinti ár és rajz mellett — a legrövidebb idő alatt megrendelhetők. — Fővenyő, márvány- és az igen kedvelt gránitból készült siremlékek nálunk a legnagyobb választékban találhatók.

A siremlékek csinos elkészítésére és valódi megaranyozására egy kitünő vésnököt volt szerencsénk megnyerni. — *Régi sírkövek újakra becsereztetnek, valamint a régi feliratok levételnek és újakkal látatnak el.*

Erczkoporsókból szintén nagy raktárral bírunk, melyeknek alakjai és aranyozásai igen díszesek: — a hozzá tartozó matraecok, fejbánkosok és szemfedelek, valamint ércz-, bőr- és virágból készült *sírkoszorúk* a legnagyobb választékban felalálhatók. — A temetkezéshez szükséges székék a nálunk érczkoporsót vásárlóknak darabonként 1 1/2 kirért, a nem nálunk vásárlóknak 3 kirért — bármily mennyiségben — szolgáltatnak ki. Továbbá az asztalosoknak mosdó- és éji-szekrényekhez szükséges *kötéblák*, nemkülönben *festéktörök* stb.; — *konyha-, folyosó-kövezetekhez* való kehlheimi és cement-táblák nagy raktára csak nálunk találhatók.

Ezen kívül ajánljuk magunkat minden építészeti szakmába vágó munkálatok, úgy a sírkörüli *vasrácszatok* és minden nemű kőből készíthető tárgyak pontos és czélszerű elkészítésére.

Reményljük, hogy azon bizalmat, melyet a fent említett üzlet 12 évi fennállása óta a t. cz. közönség részéről kiérdemelt, a most nagyobb terjedelemmel bíró üzletünk olesó és jó kiszolgáltatása által úgy helyben mint vidéken továbbra is kiérdemelni fogja.

Kecskemét, 1877. márczius hóban.

ROSENBAUM ANTAL és TÁRSA.

(N.-kőrösi-úteza, 14. sz.)

38 (10—8)

Tej-eladás.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy a szentlőrinczi pusztán levő fejőmajorságból naponta reggel és este házamhoz szállított tejet illő ár mellett eladom.

Mínhogy ezen vállalatot által egyik — városunkban — régóta érzett hiányt iparkodtam elhárítani, annál inkább bátorodom remélni a n. é. közönség becses pártfogását, mivel főtörökvelem leend, mindenkor egyformán jóminőségű és mindenek fölött tiszta tej kiszolgáltatása által a n. é. közönség igényeinek minden tekintetben megfelelni.

Schwarz József.

I. tized, 240. szám, 3zvegy Bódogh Ferenczné asszony szomszédságában. 61 (3—2)

Lakás-változtatás.

Alulírott tisztelettel tudatom a t. közönséggel, miszerint lakásomat a *nagyvárosi-úteza, 225. sz. alatti Dékány Mihály-féle házba*, — a volt Bruckner-féle kávéház átellenében — mai napon átöttem.

Amidőn ezt a t. közönség becses tudomására kívánom hozni, egyúttal magam továbbra is szíves figyelmébe ajánlom.

Rendelési órák:

Reggel 7—9-ig,

d. u. 1—2-ig.

Női betegségekben „ 2—3-ig.

☞ Szegényeknek ingyen. ☜

Kecskemét, 1877. ápril 18.

Dr. Réthy Mór.

orvos-, sebész-tudor és szülész.

68 (1—1)

3135.
1877.

Hirdetmény.

A városi közönség tulajdonához tartozó nagyobb épületek évi tisztítása és meszelése az 550/1877. sz. közgyűlési végzés értelmében árlejtésen lévén kiadandó, az árlejtés megtartása a folyó évi 3135. sz. tanácsi végzéssel megrendeltetett s árlejtési határidőül folyó évi május hó 4-ik napjának reggeli 9 órája a gazdasági hivatalba kitézettek, melyre a vállalkozni akarók annak kijelentésével hivatnak fel, hogy az árlejtésben 250 frt. bánatpénz letétele mellett lehet részt venni és hogy az árlejtési feltételek a gazdasági hivatalban addig is a hivatalos órákban megtekinthetők.

Kecskemét, 1877. ápril 17.

67 (2—1)

A gazdasági osztály által.

Hirdetmény.

Főrián Károlynak ágasegyházi földbirtoka f. 1877. évi szept. 29-től 6. esetleg 9 évre hasznabérbe kiadandó s tőle a Főrián kiskorúak tulajdonát képező ágasegyházi birtok alhasznabérbe kivethető.

Egyszersmind nevezettnek összes gazdasági szerelvényei s jószágai szabadkézből eladandók; úgy tudomásra hozatik, hogy ágasegyházi birtokán nagyobb mennyiségű *széna* és *nád* eladandó. 69 (2—1)

Nyomatott Kecskeméten, Tóth Lászlónál. 1877.